

dotyky a spojenia

10. ročník martinského festivalu divadiel na Slovensku

festiválový 2 žurnál

Zuzana Fialová: Politici sú našimi zamestnancami

Známa slovenská herečka Zuzana Fialová začínala svoju kariéru práve v Slovenskom komornom divadle v Martine (vtedy Divadlo SNP). Organizátori 10. ročníka Dotykov a spojení jej udelili aj titul patrónky festivalu. V nasledujúcich riadkoch rozpráva nielen o svojej divadelnej kariére, ale aj o súkromí.

Ste patrónkou práve prebiehajúceho desiateho ročníka festivalu Dotyky a spojenia. Mohli by ste našim čitateľom priblížiť, v čom táto vaša čestná úloha spočíva? Je to presne o tom, ako ste to nazvali - čestná úloha je niečo ako ocenenie mojej práce, ale nič viac okrem toho vlastne neznamená.

Takže je to vlastne len taká reprezentačná úloha? Áno.

Svoju hereckú kariéru ste odštartovali práve v našom martinskom divadle. Spomíname si na svoje začiatky divadelnej herečky? Samozrejme, že si spomínam. Ešte ked som chodila na strednú školu, môj úplne prvý kontakt s divadlom predstavovala moja prvá divadelná rola. Dostala som ju v činohernom muzikáli Cigáni idú do neba. Tam som

vlastne spoznala aj bratov Manko-veckých. Odvtedy som už z divadla neodíšla. A ostanem v ňom navždy, aj tam umriem (smiech). Toto fatálne stretnutie - mňa s divadlom - sa odohralo práve v Martine.

V súčasnosti si okrem iného robíte aj doktorát na VŠMU... Nie, vzhľadom k obrovskému množstvu práce, ktoré mám u nás v domovskom divadle, nie som schopná ďalšej inej aktivity.

Ale chceli ste si ho urobiť, však? Áno, chcela, ale nechám to asi na obdobie, keď toho bude menej...

Chcete odovzdať svoje profesijné skúsenosti aj druhým generáciám? Chcela by som učiť, je to vzrušujúca výzva. Po tom, ako sa mi po darilo vychovať čestného a slušného

človeka z môjho syna, by som to chcela skúsiť aj na skupine ľudí (smiech).

Karpatský thriller, s ktorým sa Slovenské národné divadlo predstavilo na festivale, je politickou hrou. Sledujete aj vy politické dianie? Zaujíma vás? Samozrejme, je to taký môj zvrhlý koniček. Myslím si, že je veľmi neženský. Asi by som skôr ako žena mala maľovať na hodváb alebo vyrábať madeirové čipky, no toto je skrátká moje hobby. Zaujíma ma, ako sa formuje náš štát - a cím je starší, tým som naň viac pyšná. Politici sú našimi zamestnancami a myslím si, že je našou povinnosťou kritizovať a dohliadať na nich. Ved čo by sme to boli predsa za zamestnávateľa, keby sme na nich nedohliadali?

Váš herecký prejav je pre divákov známy a čitateľný – poznajú vás ako energického či spontánneho človeka. Často si potom myslia, že ste taká aj v súkro-

mí. Na javisku nie som spontánna, na javisku nie je pre spontánnosť priestor. Ja sa spontánne správam v televízii, pretože to je veľmi voľné médium, ktoré k ničomu nezavázuje. No na javisku musíte odviesť veľmi tvrdú prácu. Mohla by som to prirovnáť napríklad ku choreografii v náročných latino súťažiach - to sú veľmi presné veci, kde musíte ovládať kroky presne na sekundu. A tak isto je to aj s divadelným herectvom. Na váš výstup čaká celý súbor, na improvizáciu jednoducho nemáte čas. A už tobôž nie v tejto inscenácii. (pozn. autora: Karpatský thriller).

Ste známa aj z televíznych obrazoviek. Účinkovali ste v mnohých seriáloch a tiež aj vo filmech. Ktoré herectvo je vám bližšie? To živé - divadelné, alebo hranie na kameru? Určite to živé divadelné... Pretože tam prúdi krv, v tej chvíli dýchame a žijeme. Je v tom hľavne veľmi dôležitý vonkajší prvok - divák, ktorý v televízii

nikdy nepocítíte. Diváci vám celú dobu, tu a teraz, vystavujú priebežné vysvedčenie za to, čo práve robíte na javisku. Veľmi je z nich cítiť, či vás berú alebo neberú...

Takže dôležitá je pre vás hlavné spätná väzba? Áno, hľavne tá vo vašom tele násobí adrenalín. Divadlo je vďaka tomu šialeňa jazda a perfektná vec.

Na seriáli Kriminálka Staré Mesto ste sa spolupodieľali aj pri výrobe scenára. Priblížte nám v skratke, ako váš námet vznikol. Čo vás inšpirovalo? Námet vznikol veľmi jednoducho. Za všetkým hľadajte muža. Ja som sa zamilovala do jedného poľského herca a chcela som, aby sme mohli spolu aj na Slovensku pracovať. No nakoniec bola koprodukcia česko-slovenská a nie poľsko-slovenská... Takže z toho vôbec nič nebolo.

Za rozhovor ďakuje Andrea MAJERČÍKOVÁ

PROGRAM FESTIVALU ŠTVRTOK 25. JÚN

09:30 - Národný dom - Šimon Spišák: Tri prasiatka - Staré Divadlo K. Spišáka v Nitre

11:00 - Foyer ND - Podieme na to! - divadelný workshop tábora Wachumba, téma: HERECTVO

11:05 Študovňa SKD - Kritická platforma - hodnotenie inscenácií predchádzajúceho festivalového dňa, moderuje: Vladimír Štefko

13:30 - Divadelné námestie - veľké pódiu - HOMO SAPIENS - KONCERT

14:00 - Divadelné námestie - veľké pódiu - Zahrajme si rozprávky... - Mím Miroslav Kasprzyk - VSTUP VOLNÝ

14:30 Študovňa SKD - Deň bez umenia - aktivity a inšpirácie - prezentácia iniciatív za účasti zapojených inštitúcií - VSTUP VOLNÝ

16:00 - Štúdio SKD - Iveta Horváthová: Seňora - Divadlo Jonáša Záborského

19:00 - Národný dom - Expand - Mestské divadlo Žilina

22:00 - Divadelné námestie - veľké pódiu - Taj dych - Divadlo elledanse Bratislava

23:30 - Štúdio SKD - A. Kalinka, I. Martinka, J. Poliak, M. Mikuláš: Domov Eros Viera - zoskupenie Med a prach

Karpatský thriller, Premiéra: 13. listopad 2013. Hra současného slovenského autora a publicisty Eugena Gindla.

Režie: Roman Polák, **Dramaturgie:** Martin Porubjak, Peter Kováč, **Scéna:** Andrej Ďurík, **Kostýmy:** Katarína Hollá, **Hudba:** Vladislav Šarišský, **Choreografie:** Stanislava Vlčeková.

Karpatský thriller nejen v Karpatech

Divadelní inscenace Karpatský thriller, která měla premiéru v listopadu loňského roku v SND v Bratislavě, se hned dvakrát během druhého festivalového dne Dotykov a spojení představila divákům. Současná hra slovenského autora a publicisty Eugena Gindla se snaží reflektovat situaci na Slovensku v devadesátych letech, kterou tehdy sám Gindl jako investigativní publicista rozkrýval.

Až dokumentárním způsobem nám tedy v postavě žurnalistky Zuny (Zuzana Fialová) zprostředkovává svou prožitou bezmoc. Proti silným hrácům z firmy S korumpujícím slovenské zdravotnictví za pomoc vysokých slovenských špiček ve spolupráci se zmanipulovalými médií, se jen těžko dalo vzdorovat.

Stále aktuální téma, a nejen na Slovensku!

Korupce je velmi aktuální téma skloňované stále častěji, ale po jejím efektivním řešení jakoby se slehla zem. Slovensko není osamocené v této pavučině tunelářů a korupčníků. A pro příklady nemusíme chodit nijak daleko. Stačí zajít na skok do České republiky, kde bujely a byly odkryvány kauzy Gripenů, kupčení s hlasy při hlasování o důvěře vlády, kauza Opencard či nákup letounů Casa a mnoho dalších. A tak je dobré, že vzniká jakási novodobá reflexe tohoto problému v oblasti divadla a divák si znova uvědomuje krutou pravdu, před kterou se již dávno obrnil a je k ní mnohdy i slepý.

Příběh dobra a zla

Hra Karpatský thriller diváky seznamuje s příběhem novinářky, která se ke svému povolání znova navrací díky usvědčujícím dokumentům, které získává od svého informátora. Objevuje nekalé praktiky firmy S na Slovensku a snaží se proti nim bojovat a publikovat veškeré informace v soukromé

televizi. Do toho všechno se promítá i její lesbický vztah s Naďou, bývalou prostitutkou. Hra je zakončena jakousi „motlitbou“ všech aktérů.

„Vy finančné skupiny, ktoré vlastníte tento štát, budte k nám milostivé. Prosíme vás, kradnite iba toľko, aby sme mohli aj my dýchat a žiť. Vy finančné skupiny, ktoré vlastníte tento štát, odpustite nám, že chceme žiť a dýchat vzduch, ktorý patrí vám. Prosíme vás, múdro nám vyberajte poslancov, ministrov, premierov a prezidentov, ktorých budeme voliť, aby sme sa nemuseli hanbiť za ich smrad.“

Celý divadelní prostor neustále narušují postavy Dobra (Anděl-Bůh) a Zla (Dábel), které současně dramatickou situaci korupčních praktik na Slovensku odlehčují a nutí diváky svou komikou ke smíchu. Zároveň v Dáblovi (Milan Ondřík) můžeme shledat paralelu s firmou S a intrikami, které pod sebou zaštiťuje.

Inscenace plná odkazů

Kořením celé inscenace se stalo propojování odkazů z antiky s postavou tzv. Deus ex machina (Bůh, který vyřešil zdánlivě neřešitelnou situaci) přes italskou Commedię dell'arte s Harlekýnem, kterému se přizpůsobil i kostým čítající bílou masku a svetr s barevnými kosočtverci. Dalším odkazem zřejmě k Shakespearově Hamletovi se stala postava hrobníka, jenž s diváky navazoval

tu nejužší komunikaci, kterou mu publikum ochotně vracelo a vytvářelo tak jakýsi dialog mezi jevištěm a hledištěm. Jisté odkazování leckdo mohl vycítit i z hudby, ať už se jednalo o narážku na Ples v opeře či horrorově vřískavou hudbu podobající se té z Hitchcockova Psycha.

Scénografická nápaditost

Karpatskému thrilleru dominovala výborně rozvržená scéna Andreje Ďuríka, kterou tvořilo vysoké pódium na nožkách, pod kterým svůj prostor hrbitova vymezil hrobník (Leopold Haverl). Zadní část za pódiem pak strhávala pozornost velkým plátnem, na které byl promítán obličej Nadi nebo shluhy jedniček a nul či písmene S narážející na korupční aféru ve zdravotnictví. Obě strany jinak prázdného jevištěho prostoru obemykaly dveře, jedny podobné těm ze soudních síní a druhé potažené pouze bílou látkou. Hercům k zprostředkování korupční kauzy postačily pouze papíry, dvě kolečková křesla a telefonní sluchátka. Scéna inscenace diváka nerušila a podporovala jeho vnímání a koncentrování se na dramatický text.

Závěrem

Inscenace nebyla zakončená žádným happy-endem, ale pouze přáním vyjádřeným v tzv. „motlitbě“.

Iveta ŠIMKOVÁ

Festival nezapomněl na malé diváky

Druhý den jubilejního desátého ročníku festivalu Dotyky a spojenia je za námi. Nabídl program, z kterého mohl vybírat jak dospělý tak malý divák. Hned ráno se dětem představil soubor Divadla LUDUS Bratislava s inscenací Pozor, dobrý pes v režii Jany Mikitkové. Scénář Mikitková vytvořila podle románu Juraje Šebesty Ked' sa pes smeje, který byl oceněný na festivalu Kremnické Gagy. Inszenace je čerstvou záležitostí tohoto souboru, jelikož měla premiéru v půlce února letošního roku.

Pro dětské návštěvníky byl vytvořen i tematický workshop tábora Wachumba zaměřený na představení jednotlivých divadelních složek (dramaturgie, režie, herectví, scénografie a kostýmy, scénická hudba), které si budou malí diváci moci vyzkoušet ode dneška až do soboty pod vedením zkušených divadelníků.

Den pokračoval a zatímco se z Martinškého náměstí linula hudba Rasti Novotného a jeho kapely, pomalu se začalo na divadelním náměstí připravovat poslední představení věnované tento den dětskému divákovi.

Divadlo na hojdačce ze Žiliny uvedlo loutkové představení na námět pohádky Lomidrevo od Pavla Dobšínského. Režie se zhodil Michal Legiň, který mezi vstupy javajek (spodem vedených loutek) a maňásků zapojil i činohru.

Mapovanie slovenskej histórie

Popoludňajšiu časť druhého festivalového dňa naplnili inscenácie, rozprávajúce o slovenskom národe a národnej histórii. Zvolenské divadlo Jozefa Gregora Tajovského prinieslo festivalovému publiku inscenáciu Na konci, v ktorej bol zmapovaný takmer celý život slovenského dramatika, po ktorom je divadlo pomenované.

Táto produkcia vznikla na počesť autora k oslavám 140. výročia jeho narodenia. Tvorcovia nám však priblížili nielen

biografiu J. G. Tajovského, ale aj históriau a problémy slovenského národa.

Karpatský thriller herci Slovenského Národného Divadla odohrali celkom dva krát. Prvá festivalová repríza bola uvedená o 14.00 a bola dostupná aj verejnosti. Počas druhej reprízy o 18.30 oficiálne otvorili festival a organizátori uviedli divákom aj patrónku festivalu, herečku Zuzanu Fialovú.

Insценácia vyvolala už pred jej premiérovým uvedením v SND veľkú diskusiu. Vy- povedá totiž o nekalej politike, ktorá bola

krutou realitou po páde železnej opony. Dokumentárny charakter, z ktorého pravdivosti prechádzal mráz po chrbte, bol prepletaný Gogolovským humorom či satirou.

Posledná utorková inscenácia Vnútra vnútra v podaní divadla SkRAT Bratislava sa najmä v druhej polovici niesla v hororovom duchu. Interpretovala fakty o vypočítavacích metódach ŠTB a o vraždách ľudí, ktorí boli pre štát nepohodlní.

Iveta ŠIMKOVÁ

Andrea MAJERČÍKOVÁ

Festivalový žurnál č. 2, 25. 6. 2014

Redakcia: Iveta Šimková, Andrea Majerčíková, Michal Badín. Reportérky festivalového žurnálu sú študentkami Katedry divadelných, filmových a mediálnych štúdií na Univerzite Palackého v Olomouci. Andrea Majerčíková a Iveta Šimková študujú na tejto katedre odbor Teória a dejiny dramatických umení.

Foto: Braňo Konečný **Vydáva:** SKD Martin
Náklad: 150 ks

Partneri festivalu

mondi scp T Mercedes-Benz WACHUMBA GASTROSET

NEOGRAFIA a. s. TURIEC MODEL OKI

BUDIS TULIP SLOVENSKÁ sporiteľňa gaya

TA3 RÁDIO EXPRES Vmedia euroawak RTV: pontis

Mediálni partneri

MY kpd Telegraf martincan.sk GONG